

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové
a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **Český svaz vodního póla**, IČO 60461331
sídlem Zátopkova 100/2, 169 00 Praha 6 – Strahov
zastoupený advokátem JUDr. Ing. Adamem Černým, LL.M.
sídlem Dřevná 382/2, 128 00 Praha 2 – Nové město

proti
žalované: **Národní sportovní agentura**, IČO 07460121
sídlem nábreží Edvarda Beneše 128/4, 118 00 Praha 1 – Malá strana

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 6. 2023, č. j. NSA-0025/2022/VSA23/09,

takto:

I. Rozhodnutí Národní sportovní agentury, jímž je usnesení o zastavení řízení ze dne 16.6.2023,
č.j. NSA- 0025/2022/VSA23/09, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 15 342 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalobce JUDr. Ing. Adama Černého, LL.M.,
advokáta.

Odůvodnění

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované označeného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým je usnesení o zastavení řízení o žádosti žalobce o poskytnutí podpory (dotace) podané dne 23. 12. 2022 (dále jen „žádost“) na základě Výzvy 31/2022 „Významné sportovní akce 2023“ žalované, č. j. NSA-0071/2020/A/56 (dále jen „Výzva“). Žalobce nejprve v podané žalobě ze dne 25. 5. 2023 považoval za rozhodnutí o jeho žádosti neformální sdělení, s nímž se seznámil prostřednictvím elektronického portálu dne 27. 3. 2023, z něhož zjistil, že nesplnil formální kritéria žádosti, a proto z opatrnosti, s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, podal žalobu proti tomuto neformálnímu sdělení. Žalovaná ve sdělení na portálu www.dotacesport.cz uvedla „Nesplnila podmínky FK“ (FK = formální kontroly, pozn. soudu).
2. Dne 28.6. 2023 bylo žalobci doručeno oficiální usnesení o zastavení řízení ze dne 16. 6. 2023 podle ust. § 14j odst. 4 písm. d) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“). V návaznosti na to žalobce v podání ze dne 10. 7. 2023 soudu sdělil, že disponuje již řádným rozhodnutím o zastavení řízení včetně odůvodnění, a proto žalobu, v podstatě stejných důvodů, jen při zúžené argumentaci, změnil, resp. upravil petit podané žaloby tak, že žaloba směřuje proti usnesení o zastavení řízení ze dne 16. 6. 2023, č.j. NSA-0025/2022/VSA23/. Soud tedy v uvedených souvislostech považoval žalobu se změněným petitem za včasně podanou, v zákonné lhůtě dle § 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního.

II. Rozhodnutí žalované (napadené rozhodnutí)

3. Žalovaná řízení o žádosti zastavila s odůvodněním, že žádost není v souladu s věcným zaměřením Výzvy, neboť podle bodu 3.9 Výzvy nejsou předmětem podpory významné sportovní akce skládající se z několika dílčích sportovních akcí v různých termínech. Žalovaná ze žalobcovy žádosti zjistila, že předmětem podpory mají být čtyři turnaje ve vodním pólu národních reprezentací a dalších přihlášených zemí v termínech 2.– 5. 11. 2023 pro kategorii ženy U17, 25.–29. 10. 2023 pro kategorii muži U17, 29. 9. –1. 10. 2023 pro kategorii žen a 22. –24. 9. 2023 pro kategorii mužů. Z toho podle žalované vyplývá, že se významná sportovní akce, jež je předmětem žádosti, skládá z několika dílčích sportovních akcí v různých termínech. Z důvodu nesouladu této skutečnosti s bodem 3.9 Výzvy žalovaná usnesením řízení o žalobcově žádosti zastavila podle ustanovení § 14j odst. 4 písm. d) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech.

III. Žaloba

4. Žalobce v obou žalobních podáních předně zrekapituloval průběh administrace žádosti, kdy po podání žádosti jej žalovaná vyzvala k nápravě tří vad, spočívajících ve způsobu doručení žádosti, v nedostatečném doložení sledovanosti akce v médiích v předchozích letech a ve vadě ve vstupních informacích. Žalobce uvedl, že vytýkané vady obratem odstranil. O žádných jiných vadách či dalších nedostatcích žádosti nebyl žalobce informován. Dále žalobce uvedl, že jej dne 9. 3. 2023 telefonicky upozornil administrátor dotace Ing. H. na možné problematické rozvržení akce do 4 termínů; žalobce mu sdělil dřívější odlišné stanovisko jeho nadřízeného Mgr. Š., vedoucího neinvestičních dotací

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

žalované. Dne 14. 3. 2023 pak žalobce zaslal dodatečné písemné vyjádření, kde upřesnil, že se nejedná o „seriál akcí“, a považoval tuto svou argumentaci za uznanou, když na ni žalovaná již nereagovala. Po zjištění na portálu dne 27. 3. 2023, že nesplnil podmínky formální kontroly a při nahlížení do správního spisu dne 7. 4. 2023 byl žalobce ústně upozorněn zaměstnancem žalované Ing. L., že žádost nesplňuje bod 3.9 Výzvy. Žalobci se však v této souvislosti již od prosince roku 2022, kdy telefonicky kontaktoval vedoucího oddělení neinvestičních dotací žalované se žádostí o jeho odborný názor, zda se v případě plánovaných 4 turnajů (1 turnaj pro muže, 1 turnaj pro ženy, 1 turnaj pro juniorky a 1 turnaj pro juniory), jedná z pohledu žalované o seriál akcí či nikoli, dostalo ujištění, že se logicky o seriál akcí nejedná, a tento aspekt by tedy neměl být překážkou v získání podpory dle Výzvy. Na to žalobce dne 14. 4. 2023 dodal žalované své vyjádření k obsahu spisu, kterým požadoval nápravu a postoupení své žádosti k věcnému hodnocení. Zde zopakoval, že by bylo možné uskutečnit všechny závody 4 kategorií v jednom dni. Ten samý den pak žalovaná zveřejnila na svých stránkách seznam akcí, které v rámci Výzvy podpoří, přičemž akce žalobce mezi nimi nebyla.

5. Po doručení usnesení ze dne 16. 6. 2023 o zastavení řízení o žádosti žalobce v dalším žalobním podání doručeném soudem dne 10. 7. 2023 koncipoval žalobní námitky proti již zaslánému rozhodnutí.
6. V první žalobní námitce vytýkal *nesprávné vyhodnocení žalobcova záměru konat 4 závody 4 kategorií ve 4 různých termínech*. Žalobce zde vysvětloval, že akce, která je předmětem jeho žádosti, nepředstavuje tzv. „seriál akcí“ zejména proto, že nenaplňuje elementární, všem známé definiční znaky tohoto pojmu, tj. že se nejedná o sérii dílčích závodů stejné kategorie, kterých se opakovaně účastní titíž závodníci, ve které se sleduje průběžné pořadí závodníků a na závěr proběhne celkové hodnocení na základě výsledků závodníků v těchto dílčích závodech. Tento koncept se uplatňuje spíše v individuálních sportech; v kolektivních by se jednalo spíše o ligu. Žalovaná nadto požadavek bodu 3.9 Výzvy, aby se o „seriál akcí“ nejednalo, ani nezařadila mezi formální kritéria Výzvy. Podle žalobce proto žalované nepříslušelo tento aspekt hodnotit ve fázi hodnocení formálních kritérií, ale logicky až v navazujícím věcném hodnocení.
7. Ve druhé žalobní námitce žalobce poukazoval na své *legitimní očekávání*, že zamýšlené konání 4 turnajů pro 4 různé kategorie nelze posuzovat jako „seriál akcí“, a že tento aspekt nebude překážkou pro získání podpory podle Výzvy. Toto své legitimní očekávání odůvodnil vyjádřeními vedoucího oddělení neinvestičních dotací Mgr. Š. z prosince 2022 a také skutečností, že v předchozích letech od žalované na základě obdobných výzev podporu pro své akce získal. Navíc žalovaná žalobce na nesplnění požadavku Výzvy, který dle žalobce ani nespadá do formálních kritérií, až do vydání napadeného rozhodnutí neupozornila. V této souvislosti žalobce citoval z Výzvy z bodu 12.2 Posouzení formálních náležitostí až do bodu 12. 4., podle kterého bude žádost, která splní formální náležitosti, hodnocena věcně. Žalobce tedy má za to, že požadavek na rozvrh akce, resp. aby VSA nebyla seriálem závodů, mezi formální náležitosti Výzvy nepatří.
8. V poslední třetí žalobní námitce žalobce označil *postup žalované za nezákonný, v rozporu s Výzvou*. Žalobce tvrdil, že podmínky pro přidělení podpory podle Výzvy byly řádně splněny a jeho žádost by tak měla být vyhodnocena jako splňující veškerá formální kritéria a přípustná, a tedy měla být hodnocena v další fázi věcně. Žalovaná postupovala nesprávně

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

a svévolně, když ukončila administraci žalobcovy žádosti bez zákonného důvodu stanoveného Výzvou. Žalobce interpretoval podmínku v bodu 3. 9 Výzvy, že „*předmětem podpory nejsou VSA skládající se z několika dílčích sportovních akcí v různých termínech (seriály akcí)*“ tak, že zcela legitimně očekával, že bližší upřesnění v závorce „*seriál akcí*“ je upřesněním a konkretizací předchozího požadavku na formát akcí. Namítal, že požadavek výzvy není jmenován mezi formálními náležitostmi a měl být hodnocen až v navazujícím hodnocení předmětu žádosti.

9. Z těchto žalobních důvodů žalobce požadoval posouzení zákonnosti a správnosti postupu žalované. Domnívá se, že jím byl zkrácen na svém právu na spravedlivé a rovné zacházení a na právu vlastnit majetek, a proto navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil s tím, že žalovaná je povinna posoudit žádost žalobce ve věcném hodnocení.

IV. Vyjádření žalované

10. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě k první žalobní námitce vyjádřila přesvědčení, že bod 3.9. Výzvy se na žalobcem podanou žádost o dotaci vztahuje, když se jeho akce skládá z několika dílčích sportovních akcí v různých termínech. Žádost tak není v souladu s věcným zaměřením Výzvy a tudíž je z podpory vyloučena. Žalobcova definice pojmu „seriál akcí“ nemá oporu ani ve Výzvě ani v zákonné úpravě. Tento pojem se používá v různých významech a kontextech a definici předkládanou žalobcem nelze pokládat za elementární ani všeobecně známou. Žalovaná považovala za důležité uvést, že každá dílčí akce uvedená v žádosti, pokud by byla posuzována samostatně, by nevyhověla podmínce věcného zaměření podle bodu 3.4 Výzvy, podle nějž celkové náklady akce činí alespoň 3 500 000 Kč. Žalovaná žalobci přisvědčila pouze stran tvrzení, že bod 12.2 Výzvy regulující posouzení formálních náležitostí žádosti neuvádí hodnocení souladu žádosti s bodem 3.9. Výzvy. Neztotožnila se ale se závěrem, že by jí z tohoto důvodu nepříslušelo hodnotit soulad žalobcovy žádosti s bodem 3.9 Výzvy. Podle ustanovení § 14j odst. 4 písm. d) rozpočtových pravidel je povinna zastavit řízení o žádosti, která není v souladu s věcným zaměřením výzvy.
11. Legitimní očekávání, na kterém žalobce postavil druhou žalobní námitku, podle žalované nemohlo vzniknout, neboť její zaměstnanec žalobce upozorňoval na nesoulad jeho žádosti s bodem 3.9 Výzvy. Stejně tak nemůže žalobce žádné legitimní očekávání zakládat ani na svých předchozích úspěšných žádostech v rámci jiných výzev žalované, k čemuž žalovaná odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2021, č. j. 2 Afs 46/2020-50. Žalovaná k tomu doplnila, že Výzva 8/2022 Významné sportovní akce 2022 neobsahovala ustanovení, které by z podpory vylučovalo akce skládající se z několika dílčích sportovních akcí v různých termínech. Takové ustanovení bylo nově zařazeno až do aktuální Výzvy na rok 2023 jako její bod 3.9.
12. Žalovaná odmítla i třetí žalobní námitku nezákonného a nesprávného postupu. Uvedla, že měla zákonný důvod pro zastavení řízení o žalobcově žádosti. Polemika žalobce ohledně použití závorky v bodu 3.9 Výzvy je podle žalované bezpředmětná; toto ustanovení je formulováno jednoznačně a nevyvolává žádné interpretační obtíže.
13. Z těchto důvodů žalovaná soudu navrhla, aby soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

V. Replika žalobce k vyjádření žalované

14. Žalobce se v replice k vyjádření žalované vyjadřoval především k formátu akce a k interpretaci bodu 3.9 Výzvy.
15. Trval na tom, že se nejedná o seriál akcí, ani se akce neskládá z několika dílčích sportovních akcí v různých termínech, jak tvrdí žalovaná. Podle žalobce jde o jedinou akci, která se koná pro 4 kategorie a z logistických, praktických a v neposlední řadě též ekonomických důvodů se nekoná v rámci 3 dnů po sobě jdoucích – v jednom termínu (především také proto, že dle informací, které žalobce od žalované průběžně dostával, neměl být tento formát považován za nevyhovující). Rozvržení do vícero termínů bylo žalobcem provedeno pouze proto, že by nebyl schopen uspořádat turnaje všech 4 kategorií v jednom termínu tak, aby nebyly iracionálně zvyšovány náklady.
16. Podle žalobce jde k tíži žalované, že v bodu 3.9 Výzvy použila upřesnění „(seriály akcí)“, což si žalobce vyložil tak, že se nesmí jednat o několik dílčích sportovních akcí konajících se v různých termínech s povahou seriálu akcí. Seriál akcí jako takový by v zásadě bylo možné uspořádat i tak, aby se jednotlivá soutěžní kola, kde by soutěžící sbíraly body, na základě nichž by byli seřazeni a bylo po posledním kole známo finální umístění těchto soutěžících, i během 24 hodin (nebo v rámci několika dnů po sobě jdoucích) – tedy v rámci jednoho termínu.
17. To, že žalovaná nejednoznačně vymezila okruh akcí, které mohou získat na základě Výzvy podporu, nemůže jít na vrub žalobce. Jestliže žalovaná sama uznává, že neexistuje jednotná definice pojmu „seriál akcí“, měla jednoznačně a konkrétně specifikovat, jak dané ustanovení míní. I dle Nejvyššího správního soudu za určitost a srozumitelnost podmínek odpovídá v plném rozsahu poskytovatel dotace (rozsudek ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014). Žalobce se odkazoval i na judikaturu Městského soudu v Praze, např. na rozsudek č. j. 17 A 90/2022-70 či rozsudek č. j. 18 A 80/2022-83, z něž žalobce cituje, *„že s právem poskytovatele vymezit podmínky dotace souvisí též povinnost vymezit je jednoznačným, určitým a srozumitelným způsobem, který zajistí předvídatelnost postupu poskytovatele (mutatis mutandis rozsudek NSS ze dne 30. 3. 2017, č. j. 2 Afs 142/2016 - 32, a judikaturu tam citovanou). Pokud poskytovatel dotační podmínky nevymezí zcela jasně, nemůže se vůči příjemci (žadateli) těchto ustanovení dovolávat, resp. bez jasné opory prosazovat jejich restriktivní (méně příznivý) výklad.“*
18. Žalobce trval na tom, že žalovanou tvrzený nesoulad s bodem 3.9 Výzvy představuje vadu odstranitelnou; na rozdíl od ostatních odstranitelných vad jeho žádosti ho však žalovaná na tuto neupozornila. K tomuto se žalobce odkazuje i na svou dosavadní snahu, když žalovanou informoval, že v případě, že navrhovaný formát bude nevyhovující, je schopen uspořádat akci v jednom termínu. Dále žalobce upozorňuje, že nevyhovění „věcnému zaměření výzvy“ není „nesplněním formálních kritérií“.
19. Argument žalované, že by rozdělení akce do dílčích samostatných akcí náklady každé z nich nedosahovaly minimálních 3 500 000 Kč, žalobce označil za irelevantní a lichý, jelikož uspořádat akci s vyššími náklady zpravidla nebývá problém, a kdyby žalovaná podmínky včas komunikovala, mohl se jim žalobce přizpůsobit.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

20. Dále žalobce doplnil, že mezi akcemi, které žalovaná na základě Výzvy podpořila, jsou i takové, kterých se účastní vícero věkových kategorií sportovců, rovněž potom akce, kterých se účastní zároveň různá pohlaví, i akce, kterých se účastní různé věkové kategorie a různá pohlaví, přičemž tyto dílčí události se konají v různých dnech, kdy v jednotlivých dnech soutěží jiné kategorie. Tyto akce poté konkrétně označil a jmenoval. Jediným rozdílem mezi těmito akcemi a akcí žalobce je, že se akce žalobce nekonají ve dnech bezprostředně po sobě jdoucích. V případě akce žalobce by to však zvyšovalo náklady, momentálně v České republice neexistuje dostatek bazénů a odborného personálu, aby se mohla akce konat ve dny po sobě bezprostředně jdoucí.
21. Vzniku legitimního očekávání podle žalobce nemohlo efektivně bránit, když byl zaměstnancem žalované upozorněn na nesoulad s bodem 3.9 Výzvy až při nahlížení do spisu. Poukazem na své předchozí úspěchy v jiných výzvách se pak žalobce snažil prokázat svou neobvyklou péčí při přípravě podkladů.

VI. Posouzení Městským soudem v Praze

22. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. Zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů.
23. Žaloba je důvodná.
24. Soud shledal důvodnými žalobní námitky, a to v rozsahu žalobcem namítaného znění podmínky podpory dle bodu 3. 9 Výzvy a tvrzeného legitimního očekávání. Oproti tomu soud neshledal důvodnou námitku žalobce směřující do procesní formy rozhodování, totiž že otázka (ne)souladu žádosti s věcným zaměřením výzvy neopravňuje postup, jímž je zastavení řízení o žádosti.
25. Předně podle ust. § 14j odst. 4 písm. d) zákona o rozpočtových pravidlech platí, že poskytovatel usnesením řízení zastaví v případě, že žádost je v rozporu s věcným zaměřením výzvy k podání žádosti. Citované zákonné ustanovení tak poskytovateli dotace přímo ukládá povinnost zkoumat, zda podaná žádost obsahuje takové označení a popis akce, programu, projektu...dále jen „předmět žádosti“), které je v souladu s věcným záměrem výzvy určujícím, na jaký záměr lze podporu poskytnout a v jakém rozsahu. Na uvedené zhodnocení právě pamatuje ust. § 14j odst. 4 písm. d) zákona o rozpočtových pravidlech umožňující zastavit řízení o administraci žádosti, jestliže povaha předmětu žádosti v porovnání s věcným záměrem výzvy svědčí o tom, že tyto nebudou ve vzájemném souladu. V uvedeném tedy, obecně vzato, nelze přisvědčit žalobci v tom, že by žalovaná *jen proto*, že podmínka v bodu 3.9. Výzvy nebyla zařazena do formálních náležitostí dle bodu 12.2 Výzvy, nebyla oprávněna postupovat podle § 14j odst. 4 písm. d) zákona o rozpočtových pravidlech a že měla žádost postoupit do dalšího věcného hodnocení.
26. Po daný případ je však pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované ve formě usnesení o zastavení řízení podle citovaného zákonného ustanovení zásadní otázkou, zda *byl dán důvod* k zastavení řízení o žádosti tj. zda byl žalovanou správně shledán nesoulad žádosti s věcným zaměřením Výzvy a také z podnětu jeho námitek, zda žalobci nesvědčilo legitimní očekávání, že jeho žádost bude posouzena v souladu s věcným záměrem Výzvy.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

27. Soud vyšel z následujícího skutkového stavu, majícího oporu v podkladech správního spisu.
28. Předně žalobce již v podané žádosti ze dne 23. 12. 2022 a v jejích přílohách zcela jasně identifikoval, pro jaký záměr - významnou sportovní akci (Evropský pohár ve vodním pólu 2023) a v jaké časové i věcné organizační struktuře žádá o finanční podporu, totiž pro akci, kterou tvořily turnaje vodního póla nadnárodního charakteru s rozčleněním akce do soutěží dle kategorií věku a pohlaví soutěžících a v různých termínech.
29. Dle znění bodu 3.9. Výzvy „nejdou VSA skládající se z několika dílčích sportovních akcí v různých termínech (seriály akcí).“
30. Z uvedeného vyplývá, že zatímco žádost žalobce označuje za VSA, na kterou požaduje dotaci, jako „Evropský pohár ve vodním pólu 2023“ a pořádání této akce upřesňuje termíny konání soutěží podle kategorií věku, pohlaví a místa konání - sportovního zařízení v rámci této významné sportovní akce, žalovaná shledala nesoulad žádosti s věcným záměrem výzvy dle bodu 3.9 výzvy, vycházející v napadeném rozhodnutí z uvedeného rozčlenění a když, jak je patrné až z jejího vyjádření k žalobě, předmět žádosti vykládá jako konání několika dílčích sportovních akcí, které považuje za seriály akcí.
31. Protože dle žalované jde o dílčí sportovní akce jako seriály akcí a oproti tomu dle žalobce o jedinou VSA o 4 turnajích, ustáleně (vzhledem k doloženým přílohám o předchozích ročnících akce 2019, 2021 a 2022) rozčleněnou podle typu soutěžících sportovců, je zřejmé, že mezi žalobcem a žalovanou panuje neshoda o výklad podmínky v ustanovení bodu 3.9. Výzvy. Dle náhledu soudu výklad podmínky v ustanovení bodu 3.9. Výzvy je stěžejní, neboť právě na nesplnění této, negativním způsobem vymezené podmínky, je jediné založeno napadené rozhodnutí o zastavení administrace žádosti. To přesto, že žalovaná, při vědomí předmětu žádosti, až přípisem ze dne 3. 3. 2023, tj. téměř až po 3 měsících od podání žádosti vyzvala žalobce k odstranění formálních vad žádosti, včetně doložení sledovanosti akce v médiích v předchozích letech a k úpravě údajů co do soutěžních dnů. Přitom žalobce v žalobě tvrdí, že se mu již v prosinci 2022, dostalo ujištění ze strany pracovníka žalované, že se nejedná o seriál akcí. Tuto komunikaci podporuje dopis žalobce ze dne 13. 3. 2023 adresovaný pracovníkům žalované a založený ve správním spise, v němž žalobce poukazuje na toto ujištění při konzultaci s pracovníky žalované z doby před podáním žádosti.
32. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zcela zřejmé, že žalovaná vycházela bezprostředně z textu žádosti, že jde o 4 turnaje a v různých termínech, aniž by z tohoto vyvodila vlastní posouzení nesouladu předmětu žádosti a jejích příloh (významné sportovní akce) s věcným záměrem výzvy. Zejména aniž odůvodnila a vysvětlila, zda je finanční podpora, ostatně věcně zaměřená jen na významné sportovní akce, s požadavkem doložení sledovanosti v médiích a úpravy soutěžních dnů dle výzvy k odstranění vad, podmíněna jen jednorázovou soutěží v rámci akce, a vysvětlila tak význam negativního vymezení podmínky v bodě 3.9 Výzvy. To zvláště, shledala-li u jednoho z turnajů (termínu) finanční poddimenzovanost. Bez takového odůvodnění nebylo možné závěru žalované přisvědčit a odůvodnění napadeného rozhodnutí považovat za přesvědčivé i pro žalobce, zvláště, jak žalovaná nyní vyjadřuje, ve stanovení věcného záměru pro rok 2023 došlo k odlišnostem oproti předchozím ročníkům VSA, tehdy rovněž rozčleněné dle stejných kategorií (viz. až vyjádření žalované).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

33. Pokud žalovaná svůj přijatý závěr o nesouladu žádosti s věcným zaměřením Výzvy náležitě v napadeném rozhodnutí neodůvodnila a zastavila řízení o žádosti, aniž by bylo jednoznačně seznatelné a pro žalobce přijatelně srozumitelné, proč předmět žádosti nevyhovuje dikci podmínky dle bodu 3.9. Výzvy, nelze než toto považovat za nedostatečné, nadto vzhledem k procesní povaze ukončení řízení o žádosti žalobce v začátcích administrace žádosti. To i s přihlédnutím k výzvě žalované k doložení konkrétních skutečností (mediální sledovanost, soutěžní dny), které jsou označeny za formální vady žádosti, nicméně svou relevancí jsou zjevně potřebné pro úsudek žalované při věcném hodnocení efektivity podpory. Z napadeného rozhodnutí lze dovodit, že dle žalované jsou vyloučeny různé termíny konání turnajů. Pak však nelze přehlédnout, že nepřijatelnost různých termínů je v dikci bodu 3.9 Výzvy stanovena v souvislosti s „dílčími sportovními akcemi“, avšak stanovení, jaké „sportovní akce“ jsou považovány za dílčí, není zejména ve Výzvě upřesněno a také v napadeném rozhodnutí vyloženo. *Přitom Výzva byla vydána pro významné sportovní akce obecně, bez přihlédnutí ke specifice a povaze soutěží a podmínek toho kterého sportu.*
34. Městský soud tak nemůže považovat posouzení nesouladu předmětu žádosti s věcným záměrem Výzvy v rozhodnutí o zastavení řízení za dostatečné, neboť nejde o situaci, kdy by podmínka poskytnuté dotace v bodu 3.9 Výzvy byla stanovena jasně a nezbuzovala by pochybnosti, a proto nedostatek jejího upřesnění nemohl být kladen k tíži žadatele ve světle žalobcem v replice odkazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Afs 142/2016-32 (dále i např. i judikatura Nejvyššího správního soudu k nejasné formulaci dotačních podmínek v rozsudcích např. 2 Afs 42/2011, 1 Afs 77/2010-81, 2Afs 208/2016-52, 5 Afs 90/2012-33). Soud samozřejmě vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu v souvislosti s judikaturou Evropského soudního dvora, podle níž je ustáleně správními soudy judikováno, že není povinností poskytovatele dotace upozornit žadatele na nesrovnalost s věcným záměrem podpory a že neupozornění neomezuje takovou odpovědnost a nekrátí práva žadatele. Nicméně v souzené věci soud nevytýká žalované a není důvodem zrušení napadeného rozhodnutí, že by žalovaná neupozornila žalobce na nesrovnalost, která by následně byla důvodem zastavení řízení, ale jde o to, že podmínka, která vyvolala názor žalované o nesrovnalosti a vedla k zastavení řízení o žádosti, nebyla již zcela jasně přímo ve Výzvě formulována, umožňovala různý výklad a zejména její nesoulad s předmětem žádosti nebyl v napadeném rozhodnutí dostatečně odůvodněn. Z uvedeného důvodu soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným, pro nedostatek důvodů.
35. Ke zrušení napadeného rozhodnutí ze stejných důvodů vedla částečně i důvodnost námitky, týkající se legitimního očekávání, zde nikoliv legitimního očekávání na obdržení dotace, neboť nárok žalobce z důvodu povahy napadeného rozhodnutí žalobci nevznikl, ale legitimní očekávání, že bude jeho žádost náležitě posouzena. Existuje-li možnost legitimního očekávání, že pokud poskytovatel dotace v obdobných případech ustáleně postupuje u jiných příjemců dotace odlišně a předmětnou spornou podmínku míní či vykládá jinak, pak by nejasnost této podmínky, neměla být důvodem pro zastavení řízení o žádosti.
36. Výchozí diskem posouzení, zda žalobci svědčilo legitimní očekávání bylo vymezení, na jakých okolnostech žalobce svou námitku legitimního očekávání zakládá.

37. V žalobě je tvrzeno, že v souvislosti s podmínkou 3.9 Výzvy žalobce v prosinci roku 2022 telefonicky kontaktoval vedoucího oddělení neinvestičních dotací žalované s žádostí o jeho odborný názor, zda se v případě 4 turnajů (1 turnaj pro muže, 1 turnaj pro ženy, 1. turnaj pro juniory a 1 turnaj pro judiorky), které se budou konat každý v jiném termínu (z logistických a personálních důvodů, jedná z pohledu žalované o seriál akcí či nikoliv. Dotázaný žalobce ujistil, že se logicky o seriál akcí nejedná, a tento aspekt by neměl být překážkou k získání podpory. Přestože žalobce toto ujištění nedoložil žádným listinným dokladem, nelze přehlédnout, že v rámci řízení založil do spisu žalované korespondenci se žalovanou ze dne 13. 3. 2023, v níž se odkazuje na ujištění (potvrzení) pracovníků žalované, že se o seriál akcí nejedná. Uvedenou skutečnost pak zopakoval ve svém vyjádření k obsahu spisu ze dne 14. 4. 2023. Žalovaný tuto okolnost v napadeném rozhodnutí zcela pominul a stejně tak se k námitce žalobce nevyjádřil ani ve svém vyjádření k žalobě.
38. Z podané žaloby dále vyplývá, že žalobce legitimní očekávání přidělení podpory založil na tom, že již v předchozích letech a i v letošním roce (tj. v r. 2023 – pozn. soudu) podporu pro své akce získal a předchozí žádosti nebyly nikdy posouzeny jako nesplňující formální kritéria. V replice pak uvedl i další konkrétní akce (Světový pohár v biatlonu, Zlatá tretra Ostrava, Světový pohár v Praze ve vodním slalomu, Mistrovství Evropy U18+U16 v softbalu a Mistrovství světa v raftingu), které se rovněž v minulosti konaly dle různých věkových kategorií mužů a žen a v různých dnech. Postup žalované při posuzování žalobcovy žádosti tedy považoval za diskriminační.
39. Soud opakuje, že byť je žalobcem námitka legitimního očekávání zmiňována ve vztahu k obdržení podpory, je třeba tuto jeho námitku vztahovat nikoliv k očekávání samotné podpory, ale zde, s ohledem na povahu napadeného rozhodnutí, k očekávání, že jeho žádost bude administrována jako v předchozích letech a povede k posouzení vlastního předmětu žádosti.
40. Výkladem zásady legitimního očekávání se Nejvyšší správní soud zabýval v řadě svých rozsudků. Jeho rozhodovací praxe vyvěrá rovněž z evropského práva, z judikatury Soudního dvora Evropské unie, když Nejvyšší správní soud např. i ve svém rozsudku č.j. 1 Afs 15/2012-38 uvedl, že předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy [rozsudek Soudního dvora ze dne 25. 3. 2010, *Sviluppo Italia Basilicata* (C-414/08, Sb. rozh. s. I-02559). Přitom dle soudní judikatury není třeba, aby relevantní ujištění bylo učiněno písemnou formou, lze-li jej prokázat jinak. Kromě předpokladu práva dovolávat se legitimního očekávání, spočívajícího v poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu je dalším, samostatným předpokladem dlouhodobá, jednotná a ustálená rozhodovací praxe.
41. Oba uvedené předpoklady nemusí být splněny kumulativně, postačí, když je splněn pouze jeden z těchto předpokladů a je-li v řízení tvrzen, je na žalovaném, aby se s takovým tvrzením vypořádal. Předně v souzené věci před vydáním napadeného rozhodnutí žalobce dne 13.3.2023 a dne 14. 4. 2023 dal žalované svým dopisem a vyjádřením najevo, že byl ujistěn o souladu formátu akce s podmínkami dotace. Žalovaná však k této okolnosti neučinila žádné vlastní zjištění, neověřila ji a nezhodnotila její relevanci. Ani ve vyjádření k žalobě žalovaná k tvrzení o ujištění žalované nezaujala žádné stanovisko.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

42. Pokud jde o správní praxi žalobce až v žalobě poukázal na formát akcí v předchozích ročnících s tím, že podporu získal a na další konkrétní sportovní akce v obdobných formátech různých kategorií soutěžících. To jistě nezakládá legitimní očekávání poskytnutí podpory, ale znamená, že jeho žádosti či žádosti jiných žadatelů v obdobných formátech akcí prošly administrací žádosti a bylo o nich rozhodováno věcně. Zda se tak stalo či nestalo za shodných podmínek, jaké byly v této věci, nelze seznat ani přezkoumat, když žalovaná ani ve vyjádření k žalobě neupřesnila (vyjma Výzvy 8/2022) a také nedoložila u dalších výzev a podpor odlišnosti v podmínkách věcného zaměření.
43. Z uvedených důvodů Městský soud shledal částečnou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí i v rozsahu námitky legitimního očekávání, minimálně z důvodu namítaného ujištění žalobce o možném formátu akce, neboť toto ujištění žalobce namítal již ve svých vyjádřeních i v průběhu řízení o žádosti. Lze se jen domnívat, že pokud k takovému ujištění skutečně došlo, mohlo takové stanovisko vzejít z obdobné správní praxe v případě jiných předchozích ročníků akce žalobce, případně ze srovnání se správní praxí u podpor v jiných žalobcem namítaných a rovněž kategorizovaných soutěžích. Přestože žalobce v řízení ustálenou správní praxi nenamítal, byť odůvodnil běžnost kategorizace sportovních soutěží v přílohách žádosti, je soud toho názoru, že z důvodu jednostupňového řízení o žádosti žalobce nelze z důvodu strohosti důvodu vyloučení žalobce z administrace žádosti odhlédnout ani od jím uplatňovaných argumentů až v žalobě a v replice, kterými by se žalovaná ve smyslu obecně platných zásad transparentnosti a nediskriminačního charakteru poskytování dotací měla v dalším řízení rovněž vypořádat.
44. Poslední žalobní námitka ve své podstatě vytyká svévolný a nesprávný postup žalované spočívající v tom, že posouzení splnění bodu 3.9 Výzvy není záležitostí kontroly formálních náležitostí, nýbrž až navazujícího hodnocení předmětu žádosti.
45. Uvedenému nelze přisvědčit, neboť, jak již bylo výše soudem uvedeno, stanoví-li zákon v ust. § 14j odst. 4 písm. d) poskytovateli postup, spočívající v zastavení řízení o žádosti již z důvodu rozporu s věcným posouzením výzvy, je na místě řízení zastavit již při zjevném nesouladu žádosti s věcným záměrem, aniž by bylo nezbytné žádost v rámci administrace posunout k hodnocení konečnému – zda projektu poskytnuta bude či nebude podpora. Zda jde o zjevně posouditelný nesoulad či nikoliv, je věcí konkrétních okolností případu, a tak k tomu v souzené věci městský soud přistupoval.

VII. Závěr a náklady řízení

46. Na základě shora uvedených skutečností Městský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je stíženo vadami nepřezkoumatelnosti spočívajícími v nedostatečném odůvodnění postupu žalované dle § 14j odst. 4 písm. d) zákona o rozpočtových pravidlech, a proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a podle § 78 odst. 4 věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaná vázána právním názorem soudu (78 odst. 5 s.ř.s.)
47. Soud v dané věci rozhodoval bez nařízení jednání, když účastníci řízení k výzvě soudu v souladu s ust. § 51 s.ř.s.) souhlasili s projednáním žaloby bez nařízení jednání a když napadené rozhodnutí bylo zrušeno pro vadu řízení (76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

48. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení.
49. Náklady řízení, jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3 000 Kč a dále náklady vynaloženými na právní zastoupení žalobce advokátem. Ty spočívají jednak v odměně za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu), tedy za převzetí zastoupení, podání žaloby a sepsání repliky, přičemž sazba odměny za každý z těchto úkonů činí 3 100 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb.), a dále ve třech paušálních částkách ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. Zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH, proto s připočtením částky DPH ve výši 2 142 Kč (§ 57 odst. 2 s. ř. s.) celková výše nákladů důvodně vynaložených žalobcem na řízení v této věci tak činí 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 28. srpna 2024

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu